

בראתי יצר הרע בראתי

תורה תבלין

A Torah Tavlin Publication
34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת ויחי - Shabbos Parshas Vayeichi

ט"ז טבת תשס"ג - December 21, 2002

לכל זמן ועת (Monsey, NY).....

הדלקת נרות - 4:13 שקיעה/יום השבת - 4:32
זמן קריאת שמע/מ"א - 9:00 צאת הכוכבים/מערב - 5:22
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:36 לשיטת רבינו תם - 5:44

מדעת עליון

שמעון ולוי אחים כלי חמס ... כי באפס הרגו איש וברצונם עקרו שור (מט-ו)
איתא בגמ' (מגילה ט.) מעשה בתלמי המלך שכינס ע"ב זקנים ואמר להם
כתבו לי תורת משה רבכם ביונית. נתן הקב"ה בלב כאו"א עצה והסכימו כולן
לדעת אי וכתבו לו ... "כי באפס הרגו איש וברצונם עקרו אבוס" עיי"ש. והיינו
מה דאחז"ל שבח' בטבת נכתבה התורה ביונית בימי תלמי המלך, והיה חושך
בעולם גי ימים, ונמנה אותו יום מן הימים שיש להתענות בהם. אמנם אינו
מוכן, דהרי לא מצינו שח' בטבת נתקבל בכלל ישראל ליום צום ותענית, ואי"כ
מה עלינו לעשות כדי להרגיש את חומר הענין והחושך שהיה בימי אז?
ושמעתי מפ"ק של האדמו"ר מקאסן דפארשיי, הגמ"ר חיים לייביש
ראטענבערג שליט"א, שיש לנו להתבונן, דאם היה חושך בעולם התחתון ג'
ימים, בודאי אצל הקב"ה בשמי שמים היה צער וחושך עוד יותר רב על
שהועתקו ושינו את דברי התורה הקדושה מלשון הקודש אל לשון של טומאה
וגשמי. אבל יש לנו עצה ותיקון גדול כדי להסיר הצער וחושך מהעולם, והוא
להשתדל ע"י כל מי שהיכולת בידו לכתוב דברי תורה ודברים שבקדושה אך
ורק בלשון הקודש, ואפי' אותן הספרים וקונטרסים שמדברים בעניני רוחניות,
אמנם מ"מ יש סגולה ומעלה גדולה בזה שמעתיקים את הדברים דוקא בלשון
של קדושה. וכמו בימי תלמי המלך, שהחושך בא ע"י שהוצרכו לשון את
התורה מלי קודש ללשון יונית, לכן עלינו לתקן זה ע"י שמחליפים וכותבים
דברי תורה מלע"ז אל ל' קודש ועי"ז יהיה להשי"ת ולנו אור ושמחה של תורה.

כל אלה שבטי ישראל ... וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם (מט-כ)
פרש"י ברכה העתידה לבוא על כאו"א ברך אותם ... לפי שנתן ליהודה

ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת והעליתם את עצמותי מזה וגו' (נ-כד, כה)

Before he died, Yosef asks an unusual request of his brothers: "G-d will surely remember you and bring you up out of this land And you will bring my bones up out of here." The sons of Yaakov were all aware of the impending golus in Egypt and the prophecy that they would be there for many years to come. How could Yosef be sure that his bones would be retrievable, or even intact for that matter, when the time came for Bnei Yisroel to go up out of Egypt?

R' Akiva Eiger ZT"L quotes the gemara (ברכות ה.) "A person should always try to incite his יצר טוב - Good inclination, to win over his יצר הרע - Bad inclination. If he succeeds, good If this does not succeed, he should remind himself of the day of his death." A person becomes humbled and broken when he is reminded of death and this will prevent him from sinning.

Thus, Yosef prefaced his request to have his bones brought out of Egypt by stating "I am dying" - "I am dying" and by doing so a wave of humility and submission swept over him. Only now could he ask of his brothers this request because, as the gemara (שבת קנב:) clearly states, "One who has no jealousy and hatred in his heart for another, his bones will never rot." By demonstrating that he harbored absolutely no ill will towards his brothers, Yosef fervently believed that no matter how much time would pass until Bnei Yisroel would leave Egypt, his bones would not rot and it would be well within their means to accomodate his request for a proper burial in Eretz Yisroel.

הוא היה אומר

R' Asher of Karlin/Stolin ZT"L would say:

"The posuk states, 'And (Yaakov) blessed them on that day'. He blessed them that they should do things immediately 'on that day' - rather than procrastinating."

A Famous Historian once noted:

"The instinct of nearly all societies is to lock up anybody who is truly free. First, society begins by trying to quiet you. If this fails, they try to poison you. If this fails too, they finish by loading honors on your head!"

R' Naftali of Ropzhitz ZT"L (Ropzhitzer Rebbe) would say:

"Why do chassidim drink so much schnapps? Because they want to recite the blessing, 'All came into being through His word'. Water is not good enough for them because anyone who truly knows that all came into being through G-d's word deserves another drink of schnapps!"

MAZEL TOV MR & MRS DOVID HOFFMAN ON THE BIRTH OF A BABY BOY

For all inquiries and הערות, please call 845-821-6200 or E-mail: TorahTavlin@aol.com

sleight of hand brought the son of the victim to the scene and appeared to slaughter the man's son right before his father's eyes! The injured man gasped in terror - and his intestines returned to their place, his injury totally cured!" The *Rebbe* closed the *sefer*. "You see from here that one method of repairing intestines is to shock the patient!"

The doctor was still skeptical. Dr. Weiselman replied, "Certainly, from a medical point of view, it seems to be a rather unusual idea. But if you wish, I can attempt it by placing *Bankes* - leeches, on the patient."

The doctor went ahead and implemented the *Rebbe's* suggestion, and lo and behold, it worked! The doctor excitedly cried out, "Tell the *Rebbe* that the wisdom of the Talmud has saved this patient!"

After a few days, the boy felt hale and hearty once more, thanks to the intelligence, advice and perseverance of the *Rebbe*.

TORAH GEMS

ויקרא יעקב אל בניו ... בסודם אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי (מט-ה)

In his parting words to the second and third of his sons, Shimon and Levi, Yaakov seems to reserve his harshest criticism. "*Into their conspiracy may my soul not enter; in their congregation may my honor not join.*" Rashi explains this to mean that Yaakov did not want his name mentioned in the *Torah*, by the genealogy of Zimri from the tribe of Shimon, and Korach from the tribe of Levi, both of whom sinned publicly and disgracefully when the Jews were in the desert. But why? Was Yaakov overly concerned with his own honor and reputation, now, right before he was to die?

The holy **R' Yechezkel Halberstam of Shinov ZT"l** explains in a deep and mystical fashion. In truth, much more was at stake here than Yaakov's honor and reputation. In *Kabbalah*, Yaakov is considered the spiritual core of the Jewish people, one of the "*wheels of Hashem's chariot.*" Yaakov was concerned that the sins of Zimri and Korach should not become so entrenched as to remove any possible hope to rectify them. A sin can be rectified so long as the sinner's corruption is superficial and does not reach to the core of his being. Yaakov, being the core of the Jewish spirit hoped to shy away from the influence of their sins, not allowing them to settle and take root among his children. Thus, Yaakov prayed that when Korach and Zimri would lead the Jewish people astray, each in his own time, he should not be connected with their sins, in other words, that *Hashem* should keep their corruption from sinking too deep into the nation's soul. And it did appear to have worked for, indeed, Korach's own sons repented.

גבורת ארי ולבנימין חטיפתו של זאב ולנפתלי קלותו של אילה, יכול שלא כלכ, כולם בכל הברכות. ת"ל "ברך אותם" עכ"ל. ויש לעיין בזה, דמכיון שסוף סוף כללן כל השבטים כולם בכל הברכות, הרי למה הוצרך יעקב לברך אותם קודם כל אי לעצמו?

ונראה להגמו"ר אליהו מאיר בלוד זצ"ל, בס' פניני דעות, שבאמת צריך כל אחד בישראל להשאר בסגולותיו המיוחדות, אלא שמחויב האדם להשתדל למסור את כל אשר יש לו וכל הכוחות ותכונות שנתן לו הקב"ה ממעל לרשות הציבור, לעזור ולסייע יחד למלוי התפקיד והתעודה של הכלל, ואז תהיה הברכה של כל אחד ואחד ברכה לכולם. ולא עוד, אלא שבאמת כל אחד מעשיר את חבריו בסגולותיו, כי אף שכל אחד צריך להשאר במקוריותו, אעפ"כ הוא מקבל ג"כ תוספת משל מדת חבריו להתנהג על פיה.

ומש"ה מובן מה שבירך יעקב אבינו את כל אחד מבניו בברכה אחרת המיוחדת לו לעצמו, דכדי שכל שבט ושבט ישתדל עם כוחותיו עבור הכלל, צריך כ"א להשאר בתוכו המידה המיוחדת לו לבד, ואח"כ להוציא אותה אל הציבור.

מעשה אבות סימן לבנים

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה וכו' (מח-א)

A young boy was once stricken with a serious stomach ailment. A certain doctor, Dr. Weiselman, a renowned internist, was called in and he diagnosed that the boy was suffering from a dangerous condition, whereby his intestines had become twisted. The boy's mother decided to travel to the city of Vishnitsa, where **R' Shloime Halberstam ZT"l**, was the *Dayan* before becoming *Rebbe* in Bobov. The boy's mother wept incessantly, begging the *Rebbe* to pray for her son until she literally collapsed on the floor. R' Shloime gave her his most heartfelt *berachah*, asking *Hashem* to cure the boy, and the distraught woman left.

R' Shloime paced the room feverishly for a few minutes. Not the type to rely on Heavenly miracles, he called to his attendant, "Quickly, call Dr. Weiselman!" The doctor was immediately called.

When he arrived, the *Rebbe* urgently asked him, "Please tell me, what do you think can be done for this patient?"

Replied the doctor, "Unfortunately, I don't see any hope for him. I have tried every possible medical remedy, but nothing has seemed to work."

R' Shloime thought for a moment. "Listen to me," he said finally, "I want to tell you a story from the Talmud." Taking out a *Gemara Chulin*, the *Rebbe* read aloud, translating every word into German for the benefit of the doctor. "The Talmud relates that once a man fell off a roof and suffered injuries to his stomach. In fact, his intestines were protruding out. A person skilled at